

[Erik Jacobsen.]

søfarende i Tilfælde af overgaaet Krigsulykke og dermed følgende Sygeleje, Invaliditet eller Død.

Den i Lovforslaget indeholdte Bestemmelse om Forhøjelse af Dagpengesatsen fra $\frac{3}{5}$ til $\frac{4}{5}$ i Forbindelse med Fastsættelsen af Dagpenge i Forhold til den faktiske Fortjeneste, dog saaledes at Dagpengene ikke kan overstige 128 Kr. pr. Uge — som den højtærede Handelsminister lige nævnte i sin Forelæggelsestale —, er en betydelig Forbedring af de almindelige Ulykkesforsikringsregler, efter hvilke der for Tiden kun kan oppebæres 7 Kr. 40 Øre pr. Dag som Dagpengemaksimum. Hertil kommer, at Retten til Udbetaling af Dagpenge træder i Kraft fra den Dato, Rederiets Pligt til Udbetaling af Hyre eller anden Ydelse ophører, dog saaledes at Dagpengene nedsættes med samme Beløb, som vedkommende har Ret til i Dagpenge i en Sygekasse inden for de første 13 Uger efter Ulykkestilfældets Indtræden.

Loven vil altsaa medføre den Fordel, at en søfarende, der kommer ud for et Ulykkestilfælde, for det første faar $\frac{4}{5}$ af sin Dagløn, hvis det fremkomne Beløb ikke overstiger det, som man vilde naa til ved at overføre de Regler, der bliver gældende for Erstatning til Besættelsestidens Ofre, saa at man derved kommer op paa et Beløb, der langt overstiger de almindelige Dagpengesatser. Desuden ser man bort fra de almindelige Ulykkesforsikringsregler, efter hvilke Dagpenge først kan ydes efter 13 Ugers Forløb.

I Realiteten har de i Lovforslaget fastsatte Bestemmelser været praktiseret siden 1943, efter at saavel Dampskibsrederiforeningen som de søfarendes Organisationer havde henvendt sig til Handelsministeriet med Anmodning om, at der maatte ske Forbedringer i disse Forhold. Som ligeledes nævnt af den højtærede Handelsminister var det ikke muligt paa Grund af de den 29. August samme Aar indtrufne Omstændigheder at skabe Lovhjemmel for de af Søfartens Organisationer fremsatte Ønsker, selv om det ikke manglede paa god Vilje dertil hos den daværende Handelsminister Halfdan Hendriksen; men med Tilslutning fra begge Tings Finansudvalg, der tiltraadte de med Nyordningen forbundne Udgifter, har de i Lovforslaget fastsatte Regler været i Anvendelse siden 8. August 1943.

For Tab af Forsøger indeholder Lovforslaget en betydelig Forbedring i Forhold til det oprindelige Lovforslag, eftersom Erstatningssummen til en Enke nu forhøjes til,

hvad Loven om Erstatning til Besættelsestidens Ofre fastsætter.

Jeg vil gerne udtale min Glæde over og Anerkendelse af, at Regering og Rigsdag paa ny giver Udtryk for Viljen til at opfylde de Løfter, der efter Krigens Afslutning er givet de søfarende som Anerkendelse og Tak for deres Indsats i Fædrelandets Tjeneste gennem Udøvelsen af deres farefulde Gerning i saavel hjemlige Farvande som ude i Verden, hvor de hver paa sin Plads har tjent De Forenede Nationer ved uforfærdet at medvirke til Opretholdelse af den Sejlsads, der saa ubetinget var nødvendig for Transporternes Gennemførelse. Det er jo ikke mindst takket være de søfarendes meget betydningsfulde Indsats under Krigen, at Danmark i Dag regnes med blandt De Forenede Nationer, og det er jo ogsaa under Henvisning dertil, at Lovforslaget indeholder særlige Bestemmelser, som jeg absolut mener de søfarende har fortjent, selv om jeg gerne saa, at de samme Regler ogsaa var blevet gældende for alle øvrige Personer og Arbejdere, der under Udførelse af deres Gerning kom til Skade med eventuelt deraf følgende Invaliditet eller dødelig Udgang. Dette Forhold ligger dog selvfølgelig uden for det foreliggende Lovforslags Omraade.

Idet jeg i øvrigt takker den højtærede Minister for Lovforslagets værdifulde Indhold, tillader jeg mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Villemoes: Idet jeg fuldt ud kan slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Erik Jacobsen nu fremsatte om den danske Sømandsstand, vil jeg sige, at de Bemærkninger, der medfølger dette Lovforslag om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 262 af 19. December 1936 om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende, er af en saadan Art, at man derigennem udmærket godt kan faa et Overblik over, hvad der menes. Desuden følger der med Lovforslaget, saaledes som det er fremsat i det andet høje Ting, Bilag, hvoraf det fremgaar, hvilke Merudgifter Lovforslagets Gennemførelse vil medføre for Statskassen. Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er ændret i det andet høje Ting, til velvillig Behandling og til Vedtagelse her i Lands-tinget.

I det andet høje Ting er der, som den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart lige har gjort Rede for, foretaget